

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLONYA

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hazhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 " 50 kr.
Negyedévre . . . 2 " 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 "

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, **Kutasi Imre nyomdájában**, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

öt hasábos posztos 6 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek leengedés történik. Helyi hirdetés minden sorra 20 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. A hirdetéseknek valajártól a nyitási költségek egyedül a kiadó iródban vétettek fel. Az előfizetési és hirdetésdíj pénzek a kiadóhivatalban, a lap szellemi részére tartozó költségeknek a szerkesztőség iródban csebezendők.

nagyjutozó Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, jan. 8.

Egyik helybeli kollégánk, ki azt hiszi, hogy a Hortobágnál végződik Magyarország határa, szörnyen csodálkozik, hogy mi a magyar nemzet többségéről bátorodunk beszélni s nem birjuk belátni azt a furcsa matematikai igazságot, hogy 445 képviselő közül (gondolom, annyi igazolt képviselője van ez időszerint a magyar országgyűlésnek) sajátkép azt a 67 vagy 68 függetlenségi pártot kell tekinteni a magyar nemzet többségének.

Hát mi bizony nem birjuk belátni s nem is emlékszünk, hogy valamely alkotmányos államban ilyen absurd s ép oly neveséges mint vesztélyes theoriákat hirdettek volna.

Igen ám, de mi vagyunk a tösgyökeres magyarok. — mondja a szélső baloldali hazafi.

No már hiszen ha az az egész magyar nemzet oly maroknyi ebben az országban, hogy 68 választó kerületen kívül alig marad számúra még valami (mert a közönséges alapon álló egyesült ellenzék csak nem veszi számításba a függetlennéppárti hazafi) s az országok hat-hetedrészt idegen nemzetiségek töltik be, akkor jó éjszakát, magyar nemzeti politika! Akkor igazán eszevesztettség volna önálló magyar államról álmodozni s százszor okosabb volna kivándorolni mindenestül Amerikába.

De mi nem így ismerjük ám ezt az országot. Ugy tudjuk, hogy ez ország lakosságának több mint fele magyar. A hazafiság nincs a basahalmi határdombhoz költve s a csiki székely csak oly jó magyar, mint a debreczeni újsorolnáló polgár. Sőt többet hiszünk. Azt hisszük, hogy ez ország nem magyar ajkú lakói közt is nagy számmal vannak az igaz hazafiak, kiknek szíve ép oly melegen dobog e hazáért, mint a németül beszélő elzászi nép szíve francia hazájáért. Láttuk 1848-9-ben vitézül küzdeni soraink közt a marmaros oláhot, az ungi-beregi rusnyákokat, a széppességi németet. Sok itt az igaz magyar hazafi, a ki ma még nem beszél a nemzet nyelvéért, de fiait, unokáit már beszélni fogják.

A mi a kifelé gravitáló s ellenséges érzületű idegen fajokat illeti hazánkban, azok képviselőit mindig az ellenzéki padokon láttuk ülteni 1867 óta és soha sem a kormány oldalán. A Mitleticsek és társaik mindig a szélső baloldali szövetségesei voltak, karöltve járta, együtt szavaztak. Nagyon furcsa hit, mikor egy szélsőbaloldali lap el akarja tagadni ezeket az ő jóbarátaitak s a mi nyakunkba sözni, mintha nekünk kellett volna valaha, mintha

ma is nem esküdt ellenségei volnának azok a kormánypártiak.

Csak hogy ma bizony — hála Tisza Kálmán erélyes kezének — nagyon megfogott a számuk s nem nagy hasznát veheti a függetlenségi párt. A magyar nemzet többsége azonban (mert kegyes engedelmeikkel vagy a nélkül is bizony csak többségnek tartjuk mi magunkat) örül, hogy sikerült Tisza Kálmán kormányának a magyar állam elleneségeit kiszorítani ama kerületekből, ahol azelőtt a szélső bal segítségével övék volt az uralom. Hogy ez idegen nemzetiségű kerületeket megnyertük, abból hát vádat a kormány ellen csak az emelhet, ki szívesebben látja ott a szerb vagy dáko-nomai izgatásokat mint az ellenkező pártokhoz tartozó magyar érzelmi képviselőket.

Megvalljuk tehát, hogy semmikép sem értjük, mi lehet a célja annak a száználmas erőködésnek, hogy valaki a nemzet törvényes uton létre jött képviselő testületének többségére rá akarja fogni, hogy az nem többség. Többség az, még pedig tekintélyes, tiszteletet parancsoló többség a magyar nemzetnek. Szabad választás utján jött létre, oly uton jött létre, melyen önként is elérhetik azt, csak győzzék meg az ország lakosságát arról, hogy az önként uralma üdvösebb lesz a hazára. Mi nem fogjuk zugprókatori rabulistikával elidoputálni önként a többséget, hanem tisztelettel fogunk meghajolni a nemzet akarata előtt. Jogunk van megkövetelni azt önkéntől is. Nem nekünk, hanem az alkotmányosság megszállásának Magyarországban van arra szükség.

Sajnáljuk, ha nem bírják megérteni. Ez nem pártkérdés.

A magyar delegáció albizottságának előadói kézik az illető budget felől az albizottságban mindjárt az első albizottsági ülésben jelentést tenni, illetőleg tárgyalásba bocsátkozni. Hogy a külügyi albizottság nem fog esetleg maga a külügyi politika, illetőleg az albizottsági jelentés bevezetésének eivel felől tanácskozni, e felől albizottság első ülésében leendő hivatva határozni.

A vámtörlesztet. E hó 6-án folytatva tárgyalásait.

A tanácskozás tárgyát a vasárnap és a vasárnap utáni napok, valamint a gépek vámtörlesztet képezték. A szakértők leghatározottabban hangsúlyozták, hogy az ország ezen iparágának fejlesztése nemzetgazdasági szempontokból is szükséges. E czikkekre rött németországi vámtörlesztet megváltoztatása nem fontos, mint az osztrák-magyar vámtörlesztet módosítása. A jelen voltak egyhangulag oda nyilatkoztak, hogy a fél és az egész vasárnap utáni napok némely cikkikenek vámtörlesztet volnának megváltoztatandók, mert némely ily gyártmány nagyban különböző vámtörlesztetel bír.

Oroszország fegyverkezése.

A N. Fr. Pressének hítelei forrásból jelentik:

Az orosz kormány feltűnően sok csapatot összpontosított nyugaton, és a hadsereg tényleges számát mérték fölött szaporítja. A nyugaton elhelyezett hadsereget, mely különben is nagyobb volt a szokásosnál, ismét négy gyalog és két lovas hadosztállyal szaporították. A lovaság Bialy tok és Klier környékén fekszik, a gyalogság pedig Vennica, Moguler és Minak környékén. E csapatok három főországot mentében vannak elhelyezve, melyeknek kezdő pontját Riga, Dünaburg és Muszkói képezik. E hadsereg áll a gárda-hadosztályból, összesen 339 zászlóaljából, 176 század lovas-ságból és 534 ágyúból. Így tehát a fél orosz hadsereg a nyugati határon áll.

Más egyéb rendszabályokhoz is nyult az orosz kormány. Tartalék zászlóaljakat szervezett, úgy hogy a nyugati csapatokat esetleg 30-40 százalékkal szaporíthatja a rendes hadiállomány fölül. A mozgósítás módjait is javították, úgy hogy 14-30 nap alatt 19 gyaog és 9 1/2 lovas hadosztályt mozgósíthatnak. Az összpontosítás könnyítésére új vasuti vonalakat is tervez az orosz kormány. Vangorod várától mellékvonalat tracteronok, továbbá Tomaszovon át öszkekötök Galiczia határára a vizsulai vasutat, végre új vonalat építenek a Memel és Dvina folyókhoz.

Az említett lap arról is értesül, hogy a fegyvergyárakban roppant tevékenységet fejt ki az orosz kormány.

Debreczen város biz. kö. gyűlése.

Debreczen, jan. 8. 1880.

Elnök Miskolczy Lajos főispán ur az ülés rövid üdvözlő beszédét megnyitván:

1. Olvaszták Simonffy Imre polgármester ur jelentése az elmúlt év november és december hónapokról. Az egyenként is időközönként felmerült adatokat annak idején mindig közzé tettük olvasóinkkal.

Simonffy Imre polgármester ur a jelentéshez nem kis magyarázatot, illetve a járvány és adóbehajtás ügyében némi felvilágosítást nyújt mire:

Molnár György városunk képviselője köszönetet kíván jegyzőkönyvvel saavaztatni az egészségügyi bizottságnak, mint a melynek cselekvései üdvöskönek bizonyítottak be, úgy az adó végrehajtásért is, mert a ritka becserelés eljárás, az erélyt a kelő szelidséggel párosítva, — tudta keresztül vinni.

Jegyzőkönyvbe iktattatik.

2. Ügyhatárny jegyzék olvasztatik.

Határozatilag kimondatik, hogy e határnyban levő ügyek a jövő közgyűlésig mind elintézendők.

3. Olvasztatik a miniszteri leirat, mely szerint a lovversenyter s versenydíjára nézve a lovaregylettel kötött egyezség jóváhagyatik.

4. Nőgrádmegye átirata a gr. Széchenyi István emlékszóbanak leleplezési ünnepélyen Budapestben küldöttségleg leendő képviseltesítés iránt.

A képviseltele Simonffy Imre polgármester ur és Molnár György orsz. gyűlési képviselő ur kérések ki.

5. Olvasztatik Pestmegye és Pécs város átirata a budapesti-zimonyi vasut tárgyában pártolási végett. Tudomásul vetetik.

6. Hajdúmegye átirata a katonabeszállásolási törvény módosításá iránt pártolási végett. E fogadtatik.

Mrs. Van Kirk legalább is tizenkét évvel fiatalabbnak látszott mint férje és kevéssel volt tal a nyegenven. Szőke göndör haja könnyed furtokban csüngött alacsony homloára, orra, szája s álla finom s mégis határozott vonalakkal volt: árnyalva, arczobóre mesterkéltsérek vagy talan magától a természetől tökéletes volt, a legtisztább kek szemek, a hólyg rövidtásánál fogva firkésző pillantásuk vilkák; de e tekintet szigor nélkül volt s inkább élénk érdeklődést árukt el és három ímre függő egyes redőcskéitől volt kiserve, melyek hol bemélyedtek, hol elismultak a mint tulajdonosuk vizsgálatának tárgyát jobban vagy kevesebb vette szemügyre.

— Kérem mondja meg nevé — szöjt Mrs. Van Kirk, férjem elfeledte nevé felírni. — Bjerk Halfdan!

— Halfdan B. — hogy kell ezt szótagnolni?

— B-j—e—r—k.

— Bjerk. Jó, de hogy hívják angolul? Halfdan elhűdött és fulig elpirult.

— Szeretném tudni — folytatta élénken Mrs. Van Kirk szemében néző járkaratu szándékát, hogy őt zavaraból kimentse — mit jelent nevé angolul? Bjerk bizonyára jelent valamit?

— Bjerk — fa, nyírfa*)

— Igen szép! tehát Bjerk — Bjerk angolul, ez igen tiszteletr méltó név. És keresztneve? Hogy is mondtá?

— H—á—l—f—d—á—n.

— Fel dan, mért nem egész dan? Nos jó van így? Bjerk Dan, vagy jobban Bjerk Dániel, valóban egészen emberiesen hangzik?

*) A Bjerk és birchvel saajátok és épp így az ezt követő Half (magyarul fél) dan és whole (egész) dan csak tokeletlenül adható vissza. Dan rövidítés (Dánielnek) (a magyarban Dánival lehetne fordítani.) Fordító megjegyzése.

7. Olvasztatik Jász-kunmegye átirata az adó és illeték behajtása körüli visszaélések megszüntetése iránt, pártolási végett.

Molnár György pártolati kéri ez átiratot, azzal a megjegyzéssel hogy nem a törvényben van a hiba, hanem az eljárásban, akkor az akadály mind el fognak esni. — (Élénk helyeslés)

Simonffy Imre polg. ur megjegyzi, hogy ez irányban már a múlt évben a pénzügyminiszterium intézkedett, mindazonáltal ő is pártolja Molnár György ur indítványát.

8. Budapest főváros átirata a phylloxera ügyben pártolási végett. A városi tanács javaslata e tekintetben némi változtatásal elfogadtatik s Molnár György ur rövid beszéde után a közgyűlés ehatározta, hogy a kiküldött bizottság felhatalmaztatik a phylloxera kipusztítására a kelő intézkedéseket megtenni.

9. Az árvízsek negyedéves jelentése tudomásul vetetik.

10. Tiszti ügyész jelentése a perek állásáról tudomásul vetetik.

11. A magánlevéltári bizottság jelentése az 1870. évi munkájáról tudomásul vetetik.

12. A városi számadások felmentési véleményével tudomásul vetetik.

13. A közigazgatási bizottságba tisztigyezi helyettesnek Ujvári István jelöltetik ki.

14. Az Andaházy-Szilágyi intézet kikölcsondíjhoz pénze elhelyezését intéző küldöttségbe Dávidáti Imre választatik meg.

15. A rom. kath. iskolásközösönközó irata az újonnan épült rom. cath. leányiskoláért. Tudomásul vetetik.

16. A reáitanodai tanárok kérvénye a városi tisztviselők nyugdíjintézetébe leendő fölvetésükért. A jogi pénzügyi bizottság véleménye, hogy t. i. a nyugdíjintézetbe felvétessek — elfogadtatik.

17. Stahl Ede kisdévdő kérvénye ugyanazért nem teljesítendő, mivel mind 6 magam, mind pedig érte a város az országos tanítói nyugdíjintézetbe a díjakat befizeti.

18. Vegül a Fiók Vincze elhalálozása folytán üresedésbe jött nyegedik számvényelői állásnak betöltésére Megyesi Lajos, Budaházi Endre és Barótk Vincze jelöltetek ki. Két szavazattöbbséggel vegyis 46 szavazattal Megyesi L. választatik meg.

A Petőfi-társaság közgyűlése.

Budapest, jan. 6.

A Petőfi-társaság az academia disztermében tartotta nagy és fényes közönség előtt évi rendes közgyűlést.

A gyűlést Elszakó Károly alelnök nyitotta meg rövid előki beszéddel. A teremben egybegyűlt fényes közönség mutatva konstanciát, hogy a farsulat munkássága élénk figyelem és érdeklődés tárgyát képezi. Vegül a megjelenteket üdvözölve, az ülést megnyitotta a nyilvánlanta.

Ezután Szana a Tamás titkár olvasta fel az egylet ez évi működését.

Négy László emelkedett emlékbeszéde Balogh Zoltán felett szépen és nagy hatással lett előadva.

Komócsy J. „A szerelem” című gyönyörű versét szavatta el nagy éljenzéssel.

Bencziky-Bajza Lenke „A külföld” című hatatos novellát olvasta föl, melyet szűnni nem akaró taps követett. — Ez volt az első eset, hogy az academia termében egy női halottunk fölvoiasát.

— A mint parancsolja asszonyom, rebegte Halfdan mint egy állozat és a mellett oly boldogulannak látszott.

— Meg kell engednie, hogy oly szöinte vagyok, de lassá sobasem tudam nevé kimondani.

— A mi kedgyednek kedves asszonyom, bizonyonyal számíthat tetszésemre.

— Ez szép! És ön észre fogja venni, hogy érdemes hozzá évszinesnek lennie. Tehát zenelelkekét szeretne adni, ha nincs ellenére hivatali fogom legidőbb lányomat, kitűnően ért a zenehez és ha az ön játéka tetszeni fog neki, — úgy férje kívánatara alkalmazom, de nem mint Edith, hanem mint legifjabb lányom, Klára tanitóját.

Halfdan meghajította magát.

Mrs. Van Kirk az előszobába lebegett, cseppet s visszatért.

Egy libériás inas lépett be s nesztelenül, a mint jött, elint. Ezen zajtan jövés menés kényelmetlenül, majdnem kísértetiesen hatott norvégunkra; ő hozzá volt szokva a csupasz padozaton lépdelő durva szeges talpakhoz, melyeknek közleledő lármája, minden megiepetés elől biztosította az embert s mig így elmerengett s csaknem megledikezett holléte felől, — egyszerre kellemes illat vette körül és ábrándjának hálozatát sürűbbé s regeszzerűbbé szötte.

— Mr. Bjerk, szöjt hozzá Mrs. Van-Kirk, ez itt leányom Miss Edith.

Halfdan felugrott és a legnagyobb zavarban hajta meg magát előtte.

— Edith folytatta Van Kirk asszony, ez Mr. Bjerk, a papa küldi s azt véli, hogy Klára zongoralelkéket vehet tőle. És most kedves gyermekem, légy oly jó s hűlged meg mit tud Mr. Bjerk. Nem értek eléggé a zenehez, hogy ítéletet mondjak.

— Ha Mr. Bjerk szives lesz valamit elő-

Ezután következett a felvoiasások leg-érdekesebbjé. E Kovács Gyula olvasott föl Teletki Sándor gróf emlékirataiból egy részletet: „Petőfi Koltó” emlékiratát. Az iródom számúra megbecsülhetetlen kincs ez emlékirat s a közönség óriási lelkesedéssel hallgatta végig.

1846-ban Nagy-Károlyban ismerkedett meg Teletki Sándor gróf Petőfivel a szeptemberi megyei gyűlés alkalmával. Petőfi barátához Riskó Ignácához jött oda látogatába s este a Szarvas vendéglőben vacsoráltak, a hol egy másik asztalnál Teletki Sándor vacsorált néhány barátjával. Haray Viktor mutatta be őket egymásnak.

„Első szava, melyet hozzám intézett, ez volt:

— Ön az első eleven gróf, a kivel beszéltem.

— Hát döglöttel beszéltem-e? — kérdém némi savanyúsággal.

— Az magam is voltam komédiás koromban.

— Na czimborám, velem ugyan nem sokat nyertél, mert magam is csak olyan vad gróf vagyok.

Rám nézett; szeméből láttam, hogy ezt a feleletet nem várta; kezét nyujtott s a jég meg volt törve.”

(Petőfi kinézését így írja le). A mint e sorokat írom, fölelevenül emlékemben — harminczhárom év múltával — Petőfi alakja s látom őt magam előtt, úgy, a mint először láttam.

Középtermetűnél valamivel magasabb alak, sugár növéssel, arányos testtagokkal, feszlennel mozdulatlan, sürű, tömött, felálló, kurta, fekete hajjal, melyet jobb kezének ujjaival beszéd közben gyakran hátra felé simított; közép homlok, a két szemöldök közt egynehány rácz, a mely gondolkodás jele, szép rendez, barna szemöldökök, csillámú bogár szemek, melyek beszéd közben csillagok s midőn lekesült, nagy költeményeiből szavait, fényesen ragyogtak; ez volt arcának legszébb része, ablakok közötti jelkének; egy kevéssé a homlokán megörbült orr, szép, kicsi szája, rendez fehér fogakkal; arczának bőre sárgás-barna volt, egynehány sepió formájú még barnább foltocskákkal; ajkai a szokottal valamivel vastagabbak, jól állt rajtuk a mosoly, de a harag, a méltatlanság, a gúny, a megvetés, a gyűlölet, s a csalódás érzelmeinek nyilvánlantaái által sajátszerű, majdnem kellemetlen kifejezést vetek fel; gyér, vékony bajusz s alszáka, világosabb a hajjal, szemöldökkel és szempilláknál, színe a sötétbarnából egy-egy ritka téglaszín által a gesztenyeszínbe ment át, s hosszu nyak.

Öltözete: vékony szinóros fekete atilla, historiai jüggalléja ráhajta, sötét — majdnem fekete — szürke pantalon nadrág.

Szerintem, — pedig de jól emlékszem rá! — legjobb arczképe: az összes költeményei 1848 dik évi kiadásában megjelent s Barabás rajza után készült arczfelvétel.

Az érdekes felvoiasás így végződik:

Szeptember első napjaiban, egy este éppen vacsoránál ültem Harayval, midőn egyszer beállt hozzá Sándor. Nem vártuk, mert rendszeren tudtán szokta jöveletét s így annál kedvesebben lepett meg. Leült az asztalhoz, de csak egy félóra múlva evett s nagyon szöltan volt. Szokatlan komolygágról mindjárt észre vettem, hogy valami nyomja a szívet, Vacsoara után félre hív s azt mondja:

— Beszédem van veled négyeszem közt. Bevezetem a szomszéd szobába.

játszani, örömet meghallgatnom, mondá Miss Edith oly hangon, melynek ezüst csengése kellemesen érinté Halfda fület.

Hallgatag adá beleegyezését és követte a högyeket egy kisebb szobába, mely a salontól szárnyajtók által volt elválasztva.

A szép fiatal lény jelenése, ékelet oldalán lépeket, szívet egyzserre oly érelemmel árasztotta el, melyben égo szenvedély és kimagyarázhatatlan üdv volt vegyülve. Nem tudta s emest róla levenni, mintha valami varázs tartana fogva; s e mellett folyton érezte azon kinos tudatot, hogy a „bájos” környezet fényel szemben saját nyomorult jelensége kegyetlen elintézetben állott.

Karsus nyulánk természetnek pompája, toliettejének, mely a magát elrejtő művészet tokeletes példányának látszott, fényes elegancia, lepteinek ruganyos biztonságja — mindez finom fátyolként lebegett s hullámozott előtte s a kinos élvek ismeretlenieleg ragadta.

Leült a zongorához és Chopin G-dur Nocturnéját játszotta; háta mögött a högyek bámuló tekinteteket váltottak egymással. Es valóban, a lendület s a souvarin közönségek, melylyel gyakorlott keze ez arany hálozat tündéri szialit fonta s egymáshoz illesztette és aztán midőn a különféle variációkból a mekapó témára ment át, melyet legfinomabb ároyalataiban is kifejtett, egy Edithnél kevesebb mértő föl sem maradhatott volna ily jáék iránt érzéketlen, mely pedig mindent, mit New York zenei tekintetben felmutathatott, kimerített. Es: — melyen érezte is azt; s midőn Halfdan az a. „ó Otem után a Chopin annyira jellemző finale két vég akkordjához ért, felugrott s meggondolatlan hűvel szöjtött hozzá, mely ékesszóbb volt, mint a leghangzatosabb dícséret.

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenör” tárczája

Egy ember, a ki elvesztette a nevét.

Beszély: Boyesen Hjalvar Hjort töl. Fordította: Halmagy Oszkar.

(Folytatás.)

Ekkor belépett Olson a magánirodába, az üveg ajtó behuzván maga után, — pár perc múlva kijött és intett Halfdanak.

— Ön norvégiai, mint hallom, — szöjt a főnök és szörnyezően tekintett vállán keresztül a kérelmezőre, — ön foglakozni óhajtaná. Tös mit tud?

— Mit tud?

Isonyú kérdés! de itt nyilván nem volt idő a hosszas gondolkodásra. — Halfdan minden bátorságot összeszedte és titkon reszketve viszonáz: Letettem az „examen artium” és „philosophicum”-ot, az „examen cupa laud”-ot, az utóbbiban „laud” voltam az első szöriarát. Mr. Van Kirk megfordult és a beszélőre mereszté szemét.

— Ezekhez nem értek, szöjt szöriaru hangon, — tud számadásokat vezetni?

— Fielek nem!

Norvégiaiban a számvezetés nem tartozott a szabadművészetek közzé; csakis a papirtólcsé gyártók törték a főjoket ily mesteremberi dolgokkal. És ha norvégunknek feje e perczben nem lett volna annyira elfoglalva a lét szomorú kérdéseivel, úgy kénytelen lett volna a hozzáintézet kérdést rosz nyeven venni.

*) Az „examen artium” a norvégiai egyetemeken a vizsgára bocsátó elővizsga; a „philosophicum” pedig az első fokozat (gradus). A cenzurákat „laudabilis prae coeteris” (a diáknyelven „laud” és „laud” vagyis „laud illaudabilis” nével jelölik. Szerző megjegyzése.

— Érti a könyvelést?

— Azt hiszem nem, sohasem próbáltam.

— Akkor legyen meggyözdöve, hogy fogalma sincs róla. De tán csak tud valamit? Egyáltalában nem tud semmit, melyről azt gondolja, hogy élete fenntartására szolgálhatna?

— Zongorázni s hegedülni tudok.

— Nagyon szép. Jöjjön el ma délután házamba. Olson ur át fogja adni czimemet. Tölem pedig egy levélkét kap Mrs. Van Kirk számára, talán foglakoztatni fogja gyermekeinek zenetanitójául. Jó reggelt!

IV.

Délután fél négy órakor Halfdan egy nagy, jól kivilágított salomban állott, melynek pompás függönyei és portierei jel, drága szőnyegek, fantasztikusan faragott burtozta szemek kápráztatták és egészen zavarba hozták. Minden oly idegen volt előtte, sehol egy ismeret tárgy, melyen a farsád szem megpihenhetett volna; a hová csak nézett, mindentű saját ábrázatját pillantotta meg a nagy kristály tükrökben és borzongva vette észre, mily színehagyott a kabátja mily ostromba a csizmája; mily kopott és hiányos egész megjelenése.

Aggodalma minden másodperczrel fokozódott és éppen fontolgatta vajjon nem menekülhetne meg még g ors hátrálás által, midőn a szoba tulso végében ruha susogás ijesztette fel.

Egy kicsiny, gömbölyű, de reaktívű finom termetű hölgy közeledett feje, könyvedény bönitva fejével és egy hirta székbe dőtt hátra.

— Ön Mr. a norvégiai, ki zene lelkéket óhajtat adni? szöjt a hölgy, arany keretű jorgnettet illesztve szeméinek s aztán egy kevézen tartott levélkére pillantott.

